

Ludrovský hlásnik

Občasník obyvateľov obce Ludrová

5. apríl 2008

ročník XII.

číslo 1

Zo zasadnutí Obecného zastupiteľstva

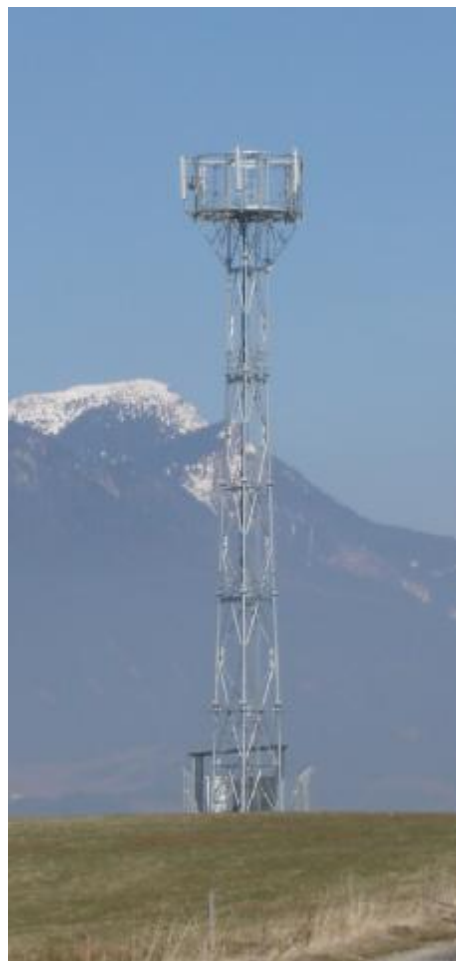
Dňa **21.02.2008**, zišlo sa Obecné zastupiteľstvo na svojom prvom zasadnutí v tomto roku. Na úvod prebehol akt zloženia sľubu nového poslanca **Igora Cáracha st.**, ktorý nastúpil ako prvý náhradník za Jozefa Cibulku ml., ktorý sa vzdal poslaneckého mandátu zo zdravotných dôvodov. Potom si poslanci vypočuli **Správu o plnení Rozpočtu obce** v roku 2007, ktorú predniesol starosta obce. Obec dosiahla v roku 2007 príjmy vo výške **8,661 mil. Sk**, výdaje taktiež čerpala v tej istej výške. Správu zobrali poslanci na vedomie bez pripomienok. V ďalšom si vypočuli **Správu o kontrolnej činnosti** za rok 2007, ktorú predniesla kontrolórka obce MVDr. Valášková. Túto Správu taktiež poslanci zobrali na vedomie bez pripomienok. Potom zastupiteľstvo schválilo **Plán kontrolnej činnosti** na 1. polrok 2008, ktorý bol zverejnený na úradnej tabuli – neboli k nemu vznesené pripomienky. Ďalším bodom programu bolo schválenie **Smernice k vykonávaniu inventarizácie majetku obce**, ktorú doteraz obec nemala. Poslanci sa uzniesli, že všetok majetok navrhnutý na vyradenie bude schvaľovať zastupiteľstvo. V ďalšom bode schválilo zastupiteľstvo žiadosť o odpredaj časti obecnej parcely, ktorú podal L. Petro. Išlo o dovysporiadanie časti teraz užívaného pozemku, ktorý jeho rodičia zamenili s obcou ešte v roku 1957, no nebolo to správne zakladované. Potom poslanci schválili nového **člena Dozornej rady** v spoločnosti Travertín, ktorým sa stal **Igor Cárach** namiesto Ing. Močáryho, ktorý túto funkciu z pozície štátneho zamestnanca nesmie vykonávať (funkcie sa vzdal). V ďalšom bode poslanci upravili výšku poplatku na stravovanie dôchodcov v ŠJ pri MŠ **na 36,-Sk/obed**. Na záver zastupiteľstvo schválilo nový Vnútorý predpis pre vedenie účtovníctva obce. (pd)

Zlepšenie pokrytia signálom T-Mobile

Po urgenciách obidvoch obcí (Ludrová, Lipt. Štiavnica), pristúpil aj druhý mobilný operátor k rozšíreniu pokrytia **signálom T-Mobile** do tých častí obcí, kde bol signál veľmi slabý. Dohodol sa s konkurenčným **Orangeom** a svoje antény pripevní na telekomunikačný stožiar **na Čerenách**, ktorý v minulom roku postavil Orange. V súčasnosti sa vybavujú súhlasy vlastníkov pozemkov jednak na osadenie antén, ako aj výkopové práce na nový prípoj elektrickej energie. Podľa vyjadrenia zástupcov **firmy Tele Dat s.r.o. Banská Bystrica**, ktorá realizáciu prác zabezpečuje, by sa zlepšenia signálu na vyšnom konci obce, mohli občania dočkať koncom mesiaca **mája**. (pd)

V čísle si prečítate:

- Zo zasadnutí OZ
- Správy z obce
- Z histórie obce
- Dejiny Slovenska
- Zaujímavosti
- Duchovné slovo
- Okienko ZŠ
- Kultúra

Stožiar Orange na Čerenách

Matrika v roku 2007

Počet obyvateľov: Spolu: 998, z toho muži - 498, ženy – 500

Narodení v roku 2007

19.01. Alexander Laco
 07.02. Timea Habová
 05.03. Vratko Szabó
 28.03. Lucia Likavcová
 17.04. Michal Dutka
 10.05. René Pastucha
 31.05. Sofia a Roman Šuriňák
 06.06. Magdaléna Susana Svitková
 24.06. Benjamín Dutka
 14.07. Richard Cárach
 22.07. Miroslav Firic
 08.10. Šimon Moravčík
 09.10. Andrej Kmeť
 19.10. Sonia Dutková
 21.10. Karin Šindleryová

Zomreli v roku 2007

12.02. Perpetua Dutková – 76 r.
 26.02. Jozef Kivoň – 56 r.
 16.03. Štefan Laco – 73 r.
 18.05. Bernardína Kamanová – 77 r.
 05.06. Jozef Hanečák – 84 r.
 23.06. Jozefa Baranová – 77 r.
 29.08. Irena Dutková – 88 r.
 31.08. Jozef Dutka – 82 r.
 27.10. Jozef Drobný – 51 r.
 23.11. Jolana Nemcová – 88 r.
 29.11. Dušan Chovan – 61 r.
 03.12. Jozefína Klačková – 85 r.

(pd)

ANKETA**Malý prieskum Ludrovského hlásnika**

Tu sú vyjadrenia respondentov:

56 ročná občianka. Spolužitie u nás si myslím je uspokojivé. V každej obci sa nájdu hašteriví občania. Aj spoločenský život v organizáciách je dosť živý. Troška mi chýba organizácia Červeného kríža. Mali by sa robiť prednášky ako odber krvi atď. Páči sa mi dobrá činnosť našich škôl, príprava detí, účasť na spoločenskom dianí.

45 ročný občan. Myslím si, že v obci máme dobré vybavenie, to čo občania potrebujú: vodovod, kanalizácia, plyn. Žiada sa rozšíriť stavebný obvod obce o ďalšiu ulicu. Treba vyplňovať voľné miesta a zbúrať staré domy čo špatia ulicu. Pri požiarnej zbrojnici vybudovať basketbalové ihrisko. Sú na to podmienky.

24 ročný občan. Naši spoluobčania asi dosť spoločensky žijú. Bývajú zábavy, plesy, sadenie májov, futbalové turnaje, stolnotenisový turnaj a pod. Bolo by dobré, keby sa hore na futbalovom ihrisku pod strieškou dali zohnať ping-pongové stoly, aby sa v lete keď je pekne dal tam hrať stolný tenis pod dozorom staršieho člena.

58 ročný občan. To spolunažívanie je dosť dobré, no nájdu sa aj odstrašujúce prípady. Pre skrášlenie jednej z našich ulíc a jej úpravu, by

bolo dobre začať s budovaním škarpy na našej ulici. A treba tam dbať na udržiavanie čistoty. Niektorí sypú smeti a popol do potoka. Teším sa, že naša Základná škola nás pekne reprezentuje.

40 ročná občianka. Má starosť o dodržiavanie čistoty na uliciach. Dbať, aby sa deti večer nepotulovali po ulici a neničili spoločný majetok. Nespratníkov potrestať a vyhlásiť v rozhlase. Bolo by treba aj rozšíriť niektoré služby – kaderníctvo, holičstvo, príp. čistiareň. Zapojiť aj mládež do kultúrno-spoločenského diania, napr. v spevokole, divadle a pod.

27 ročná občianka. Podľa mňa je tu v obci dosť uspokojivý spoločenský život aj čo sa týka občianskych vzťahov. Nájdu sa jednotlivé prípady na rôzne nedorozumenia. Myslím si, že treba hľadať poslancom spôsoby, ako zapájať viac mládež do spoločenského diania v dedine. Poriadať rôzne súťaže, napr. hľadanie talentov v speve, recitácii atď.

18 ročný občan. Bolo by treba dokončiť tenisové alebo volejbalové ihrisko za kultúrnym domom alebo aj zriadiť basketbalové pri požiarnej zbrojnici, tam sú na to podmienky. Spolu so školou usporiadať recitácie a súťaže v speve. Poriadať

prednášky o histórii obce, školách a o blízkom okolí.

17 ročná občianka. Zlepšiť kultúrno - spoločenský život. Poriadať napr. kurzy varenia, šitia a zdravotné prednášky s lekárom. Zapojiť viac žien do organizácii napr. ČK alebo do DHZ. Veď máme veľa šikovných dievčat aj žien u nás. Na tieto akcie sú teraz dobré podmienky v kultúrnom dome.

72 ročný občan. Myslím, že na kultúrno-spoločenskom dianí je stále čo zlepšovať. Príkladom by nám mali byť poslanci obce, aby sme ich videli nielen pred voľbami, ale aj na stretnutí dôchodcov a príprave akcií v spoločenských organizácii, výstupe na Ostrô prípadne Salatíne a pod. Ďalej v presvedčaní občanov o dodržiavaní čistoty a triedení komunálneho odpadu v obci.

(jj)

SPRÁVY Z OBCE

Tráva spálená – bolesť znamená!

Takýmto nadpisom bol uvedený jeden článok v dedinských novinách. Hovoríme, že oheň je dobrý sluha, ale zlý pán. Áno zlý pán je každý, ktorý je nám nepríjemný. Oheň, ktorý je pod kontrolou v sporáku alebo vyrába v kotli na ústredné kúrenie teplo, je dobrý sluha a je príjemní lebo vyrába teplo pre náš domov. Ak sa oheň dostane mimo pece, tam kde nepatrí, začína sa šíriť požiar a následne poplach. Prichádza jar. S jarou sa prebúdzajú a začína upratovanie. Všetci máme radi poriadok aj prírodu. Človek je súčasťou Božej prírody má zdravý rozum a preto by mal vedieť, ako sa v nej správať, aby jej neublížoval. O tom, že v prírode nemôžeme hocikedy zakladať ohne a robiť poriadky hlava – nehlava, je napísaných veľa zákonov, nariadení a vyhlášok. A predsa ich ľudia nerešpektujú. Nezodpovední obyvatelia pri vypalovaní trávy v záhradách a spaľovaní odpadu v minulom roku spôsobili požiare s miliónovými škodami. Vo vyhorených kríkoch, či v tráve zhorelo mnoho hniezd vtáčikom. Miliónové škody vznikli aj v minulom roku v lesných porastoch.

Ako škaredo vyzerajú ohorené stromy v lesoch, alebo celé úbočia nad cestami alebo vedľa trati. Uvedomme si, že pri horení hrubej vrstvy suchej trávy sa vytvorí teplota 600 až 800° C a vypáli sa hmyz, ktorý je potravou pre vtáky až do 10 cm v zemi. Spoločenstvá lúk, polí a pasienkov sú druhovo bohaté a cenné. Veď tradičné spôsoby obhospodarovania kosením a pasením je jednou z podmienok ich vzniku a existencie. Vypalovanie predstavuje významný rušivý zásah do vývoja spoločenstva. Správajme sa tak na jar a potom aj celý rok šetrne, veď z darov prírody žijeme. Dávajme pozor, aby najmä deti nenasledovali niektorých dospelých, ktorí sa v prírode správajú neprikladne, zakladaním ohňa a vypalovaním trávy. My členovia DHZ veríme, že s pomocou a porozumením všetkých občanov, preventívnym prístupom sa nám podarí ochrániť naše domovy aj naše okolie pred požiarom.

Vaši členovia DHZ

Pod'akovanie

Ďakujeme sponzorom za ceny, ktoré nám venovali do tomboly na Tanečno-maškarnú zábavu, ktorá sa konala dňa 19. 01. 2008.

Sponzori: p. Likavcová, OcÚ Ludrová, OŠK Ludrová, starosta P. Dutka, Ing. R. Slimák,

P.Slimák, Ing. M. Kodrík, P. Kajúch, rod. Poláčková, rod. Košová, P. Kmeť a PD Ludrová.

Organizátori zábavy

Spomienka trošku smutná

Uprostred leta v mesiaci august na ihrisku nášho Obecného športového klubu sa práve konal futbalový turnaj. Na otočke stál pristavený autobus pre členov turistického oddielu z Ostravy – Hlučina. Časť členov zájazdu sa prišla občerstviť do bufetu pri ihrisku a časť z nich sledovala súboj futbalistov na ihrisku. Stojac v pozadí sme si od niekoľkých členov zájazdu, (ktorí sa zastavili pri prístrešku povedľa plotu z južnej strany ihriska) vypočuli nasledovný rozhovor: „Po zrušení nášho tábora pre pionierov v doline pri pamätníku SNP, sme v ďalšom roku postavili malý stanový tábor pre 20 detí tu v týchto miestach. Dali nám súhlas športovci aj obec a úprimne náš úmysel uvítali. Večerné stretnutie nás aj domácich športovcov pri vatre bolo ozaj úprimné a príkladné. Druhý deň sme urobili výstup na pamätný vrch Ostrô. Večer sme sa znovu stretli v družnej bande pri vatre. Tretí deň sme 18 odišli autobusom na výlet do Demänovej. V tábore ostali dvaja členovia, ktorí išli na nákup potravín a mali pripraviť večeru a drevo na táborák. Spokojne odišli do

dediny na nákup potravín. Keď sa vrátili do priestoru ihriska z hrôzou zistili, že niektoré stany sú pováľané, iné popísané hanlivými nápismi a oplzlými kresbami. Najhoršie bolo, že dva stany boli poprerezávané – deravé. Bolo im do plaču. Volať políciu? Nevolať? Čakali tam nešťastní na návrat ostatných. Keď sa ostatní vrátili z výletu a prišli ku tábora a situáciu videl vedúci tábora, zavolať nás do kopy a rozkázal všetko zbaliť. Odišli sme večer autobusom do Ružomberka a odtiaľ zas autobusom na Podsuchú. Tam bola naša druhá skupina. Toto je naša veľmi zlá spomienka. Neznámi gauneri pošpinili dobré meno tunajších obyvateľov. Veď do toho času vždy boli naše vzťahy veľmi dobré, kamarátske a družné. No skupina nespratníkov vtedy veľmi pošpinila a zle zapísala do pamäti túto obec. Všetci vieme, že dobrá správa sa rýchlo šíri, no zlá ešte rýchlejšie. Verím, že sa tu už nikdy niečo podobné nestane a turisti, ktorí toto okolie a dolinu navštívia, budú si na všetko len v dobrom spomínať.

Krásna spomienka po mnohých rokoch

Pomalým krokom popri bicykli hore ulicou kráčal starší pán. Keď prišiel pred budovu Základnej školy zastavil sa a rozhladol sa dookola. Poznával priestor, ktorým pred mnohými rokmi prechádzal ako žiak blízkej školy. Pozorujúc ho z hornej časti ulice som pristúpil ku nemu a pýtam sa ho: „Čo ty tu robíš, kde sa tu berieš?“ zahľadel sa na mňa a hneď odpovedal. „Prišiel som sem lebo tu som chodil do tejto školy a prežíval so spolužiakmi chvíle môjho detstva.“ Rozhliadajúci sa po okolí mi ukazoval. Tam v tom kúte pod učiteľským humnom v tieni Hýrošovie domu bola malá drevená chalúpka. V tej chalúpke bývala jedna starenka teta Hýrošová. Mala prímenie „Hrubá groška“. Žila v tej chalúpke sama a mala slabý zrak. Popri tej chalúpke bol chodník cez Švošovie a Kmeťovie dvor popri humnách, ktorým sme chodili do školy. Tu v tej časti obce čo nazývali Kaluž, bolo veľa detí, spolužiakov, skoro

v každom dome. Keď nás tá stará teta požiadala, tak sme jej ochotne priniesli v drevenej krhle čerstvej vody zo žliebka od Slimákov. Raz v jeseni to si dobre pamätám dovezli jej palivové drevo – polená. Furman jej ho zložil tuto pred Závozok. Keď sme vyšli popoludní zo školy sa nás pán učiteľ Cibulka spýtal, či by sme niektoré drevo nepomohli poprenášať ku tete Hýrošovej ku chalúpke. Ihneď sme odložili knihy a písanky do vchodu budovy školy a dali sa do práce. Za chvíľu bolo drevo odnesené ku chalúpke. V sobotu popoludní chlapci Peter a František Dutka spolu s Viliamom Švošom vyhlásili, že to drevo by bolo dobre aj popáliť. Popoludní sa nás nazbieralo asi desať, doniesli si z domu pílky aj krosienka a drevo sme do večera popílili aj uložili pod strechu. Nelenili ani staršie dievčatá, tie prišli do domu ku tetke, doniesli žitnej slamy, na výmenu v posteli. Vyumývali jej v dome povalu, okná aj podlahu. Domček zažiaril čisto-

Krásna spomienka po mnohých rokoch (pokračovanie zo str. 4)

tu. Kým sme my tie práce robili, teta uvarila lipového čaju vo veľkom hrnci. Potom nám na malé kúsky rozkrájala švábovníka, posadila nás na lavicu aj na kanap pri stole a takto hoci skromne, ale láskavo nás pohostila a veľmi nám ďakovala. Potom ešte dodala, keď sme už skoro za tmy sa rozchádzali domov: „Už som ani neverila, že sú ešte dobré deti na svete. Ja

som deti nemala a teraz si myslím, že ste všetci moji. Moja izbička je čistá a pripravená na oslavu sviatku Všetkých svätých.“ To je spomienka, ktorá sa mi nezmazateľne zapísala do mojej pamäti, preto sa sem rád vraciam na prechádzky.

(jj)

Z HISTÓRIE OBCE

Organ – kráľ hudobných nástrojov

Uplatnenie a sociálne perspektívy absolventa organovej hry na Slovensku v súčasnosti (koncertný hráč, cirkevný hudobník)

Názov nasledujúceho textu napovedá mnohé z vlastného obsahu. Pôjde tu skutočne o vysvetlenie mnohými kladenej otázky: „Má absolvent organovej hry v súčasnosti na Slovensku budúcnosť?“

Hneď v úvode sa žiada podotknúť, že berúc za meradlo konkrétnu zvolenú umeleckú špecializáciu, má organista, ako koncertný hráč a cirkevný hudobník, oproti iným hudobným odborom rozhodne väčšiu šancu v spoločnosti uspieť. A to by nemusel brať do úvahy určite väčší počet kostolov než koncertných siení, stačili by katedrálne a mestské kostoly katolíkov a evanjelikov. Už len toto rozšírenie možností koncertného organistu a pedagóga o cirkevný rozmer, mimochodom dobre známe z kultúrneho sveta, znamená veľmi veľa a je dôležitým argumentom v problematike spoločenského uplatnenia. Zamerajme sa teda najmä naň.

V našich podmienkach sú rozhodujúcimi determinantami aktuálneho neutešeného stavu predovšetkým tieto tri faktory:

1. Štyridsať ročný komunistický režim, ktorý zapríčinil nielen zanedbanie, ba kruté potretie cirkevnej hudby. Ekonomická sila pritom priamo ovplyvňuje stavbu píšťalových organov všade vo svete. Ekonomické veľmoci (USA, Kanada, Japonsko, Nemecko,.... i ďalšie vyspelé krajiny Holandsko, Švédsko, Juhoafrická republika a podobne) sú zároveň veľmocami v kvalite kráľovských nástrojov. Hoci Slovensko je tradičnou organovou krajinou po stáročia, vyššie spomenuté

obdobie zanechalo v našom organárstve hlboké negatívne stopy. Nedali šancu sa presadiť slovenským organárom, stále nám nanucovali český Krnov – i keď vyrábala kvalitné organy, až roku 2005 sa to tu začína zobúdzajúť. Slovensko sa ukázalo kvalitnými organármi. Ukázali sme, že nie sme národ poddanský, ale národ, ktorý si ctí svoje umenie.

2. Ďalšou nevýhodou na Slovensku je to, že všetky koncertné miesta sú výhodné pre organistu len v hlavnom meste – Bratislave. Je veľmi ťažké sa dostať na tieto miesta, lebo sú už dávno obsadené. A iné miesta sú zasa slabo platené, z ktorých by organový umelec ťažko vyžil. Každý študovaný umelec sa ženie iba do Bratislavy lebo tam sa hudba podporuje, potom však ostatná časť Slovenska nemá ani jedného poriadneho umelca, až na tých zopár konzervatoristov a fujaristov.

3. V cirkvách a v legislatívnom poriadku na Slovensku neexistuje funkčný systém, zabezpečujúci činnosť študovaného cirkevného hudobníka (s výnimkou Bratislavy – tam na organoch hrávajú len študovaní organisti) ale čo my s tým narodíme, keď ostatok Slovenska je bez poriadnych organistov? Paradoxne práve cirkev požiadala o zavedenie cirkevnohudobného školstva na Slovensku, tak ako je tomu i v západnej Európe.

Na financovaní miesta chrámového organistu a zbormajstra sa podieľa mesto a cirkev. Až po legislatívnom zapracovaní tohto status quo je možné očakávať postupné zvyšovanie úrovne cirkevnej hudby i v ostatných

Organ – kráľ hudobných nástrojov (pokračovanie zo str. 5)

oblastiach Slovenska, nie len v Bratislave. Toto všetko však závisí najmä od kňaza a organistu tej ktorej farnosti.

Treba len dúfať, že novovyškolení koncertní organisti a cirkevní hudobníci nebudú nútení zmeniť zamestnanie alebo uplatnenie v zahraničí.

Súčasnnej slovenskej hudbe by to len uškodilo.

Spracované podľa môjho osobného pohovoru s prof. Žilinského konzervatória M. Muškom.

Napísal Štefan Valášek

Gotický Všechnsvätý kostol v Ludrovej

Umelecko - historický vývoj objektu

Nedaleko Ružomberka, asi pol hodiny cesty z mesta, tróni na osamelom vršku vzácny kostolík Všechnsvätých. Ide o dvojloďový, priestor so štvorcovým presbytériom. Presbytérium má zaklenutie krížovou rebrovou klenbou, zbiehajúcou sa v okrúhlom svorníku. Osvetlené je dvoma úzkymi oknami so širokou špaletou a lomeným záklenkom. Hore na južnej strane je jedno guľaté okienko. Na východnej stene za oltárom je druhé okno. Obe sú rovnaké so šikmými bokmi. Na severnej strane presbytéria je lomený portál, ktorý vedie do obdĺžnej sakristie zaklenutej rovným stropom. Loď sa otvára lomeným triumfálnym oblúkom, pomerne hodne hrubým a hore dosť končitým (rímsky sloh). Loď je 11 m dlhá, 9 m široká a hore zaklenutá dreveným rovným stropom. Osvetlenie je dané na južnej strane z bočnej lode a na západnej a severnej strane jednoduchým obdĺžnym oknom. Na strane evanjelia vo víťaznom oblúku je Katarínové okno, ktoré je zastreté krovom. Bočná loď sa pripája polkruhovým oblúkom k južnej časti hlavnej lode. Táto je prístupná sedlovým portálom a osvetlená je na južnej a východnej strane po jednom obloku cifrovanej gotiky, každý je predelený stĺpikom na dve polia dosť široké a hore s lomeným oblúkom. Z pôvodného stavu sa zachovalo jedno malé okienko v sakristii opatrené železnou tepanou mrežou. Pred prístavbou južnej lode hlavná loď mala portál na západnej stene, ku ktorej neskôr bola pristavená v renesančnom slohu veža, ktorá mala portál od západu. Oba tieto portále boli neskôr zamúrané a dnes sa nedá ani

Všechnsvätý kostol v roku 1963

rozoznať akého slohu vlastne boli. Na pôjde pod krovom poznať, že svätyňa so sakristiou a pôvodnou loďou boli naraz stavané, len veža osobitne.

Ako v iných spomínaných štvoruholných chrámoch, tak i tu východná stena svätyne, ktorá sa vypína až do štítového krovu, pod ktorým nad sklepom je úzucké okienko, podobné oknu vo svätnici, vidieť pozostatky maľby. V pravo ukrižovaného s protistojacou Pannou Máriou, Sv. Jánom a v ľavo Sv. Krištofa. Ten sa nachádza i v Smrečanoch, v kostole sučianskom a mošovskom v Turci. Severná strana krovu zakrýva sakristiu i Katarínové okno na Víťaznom oblúku. Predtým sakristia mala osobitný krov a dach – strechu plechovú. Víťazný oblúk ide vyššie do osobitného štítového krovu ako svätyňa. Kostol nemá piliery. Kostol má základnú fasádu a pokrytý je šindľovou strechou. Na východnej strane sú zachované fragmenty nástennej maľby, na

nárožniach veže zbytky z grafika. Kostol je ohradený murovanou ohradou so šindľovou strieškou a priestor pôvodne s cintorínom prístupný s klasicistne upraveným portálom. Kostol patrí ku skupine rustikálnych sakrálnych stavieb Liptova. Nachádza sa v centre turistického ruchu Nízkych Tatier. Kostol podľa architektonických znakov a umelecko-historických prieskumov patrí medzi najstaršie kostoly Liptova vôbec. Južná loď bola pristavená koncom XV. storočia, alebo na začiatku XVI. storočia. Vtedy vznikol aj sedlový portál na jej južnej strane. V XVII. storočí kostol prechádza obdobím protestantizmu. Podľa kanonickej vizitácie z roku 1624 kostol bol na pol storočia odňatý protestantmi a do užívania katolíkov sa dostal až roku 1679. V tomto čase bol kostol ochudobnený o historické a umelecké diela. Vtedy dochádza i k tvrdým zásahom a zabieleniu malieb. Keď jezuitská misia z Turca roku 1673 prevzala správu katolíckej Liptova, kostol Všetichsvätých pre nedostatok duchovných sa stal filiálkou výsadného mesta Ružomberka a koncom XVII. storočia bol pridelený ako filiálka k Liptovským Sliáčom. Rozhodnutím zo dňa 24. augusta 1795 číslo 16918 bola pri kostole znovu zriadená farnosť. V roku 1829 v obci Ludrová bol postavený nový kostol, takže kostol Všetichsvätých začal rýchlo púštnúť. Jeho patrón Móric Rakovský z Liptovskej Štiavnice poznal jeho historicko-umeleckú hodnotu, dal

ho opraviť a v roku 1845 bol kostol znovu vysvätený. Vysviacky sa zúčastnil spišský kanonik Ján Záhora spolu s hornoliptovským dekanom a ružomerským farárom. Pri tejto príležitosti bola postavená aj nová klasicistická brána v ohrade pred vstupom do kostola. Poškodené a zabielené nástenné maľby v období, keď kostol patril protestantom boli znovu opravené v našom storočí maliarom Hanulom.

Východná stena svätyne

Výpis z literatúry: Opis originálu Štefana Hýroša: Opis starobylých chrámov Liptova. Rukopis sa nachádza v Liptovskom múzeu v Ružomberku.

*Pokračovanie v budúcom čísle LH
Zo záverečnej diplomovej práce Jozefa Kučeru
Napísala B. Kučerová*

DEJINY SLOVENSKA

Prvé Slovenské gymnáziá v Uhorsku

(Semestrálna práca Martina Bundu, študenta histórie na KU v Ružomberku)

Gymnázium vo Veľkej Revúci (Vznik, pôsobenie a zánik)

Snahy o založenie slovenskej strednej školy vo Veľkej Revúci sa objavujú už oveľa skôr. V roku 1812 prichádza do Veľkej Revúci za evanjelického farára národne citiaci Samuel Reuss, zakladateľ slovenského národopisu, folklorista a historik. V národnom duchu tu vychovával svojich štyroch synov i okruh ich priateľov. Už v roku 1850 sa tu Samuel Reuss snažil zriadiť slovenskú reálku. Aj napriek tomu, že ho Revúčania v tomto podporovali a že aj mesto Veľká Revúca ponúkla značný

finančný príspevok, tieto jeho snahy stroskotali. S myšlienkou založiť slovenské gymnázium o pár rokov neskôr prichádza národovec, iniciátor slovenských politických snáh Štefan Marko Daxner, rodák zo vzdialeného mestečka Tisovec. Vo Veľkej Revúci nachádza u Reussovcov, i u svojich priateľov Mateja Nandrassyho a Karola Štefančoka pochopenie pre svoju myšlienku, a tak sa Veľká Revúca stáva stredobodom slovenských školských snáh.

Prvé Slovenské gymnáziá v Uhorsku (pokračovanie zo str. 7)

Podporu nachádzajú aj u veľko-revúckej evanjelickej cirkvi. Tá na svojom konvente dňa 2.3.1862 vyslovila podporu a uzniesla sa na založení slovenského gymnázia. Takto vzala gymnázium pod svoju ochranu a naďalej vystupovalo ako gymnázium evanjelické. Myšlienka slovenskej strednej školy bola prijatá aj na konvente gemerského seniorátu 6.5.1862 v Dobšinej, aj na konvente potisského dištriktu 22.7.1862 v Jelšave.

Na to, aby bola na gymnázium zachovaná slovenskosť, bolo potrebné, aby bol zriadený patronát. Patrónom mohol byť každý, kto chcel gymnázium podporovať. Patróni sa zmluvne zaviazali k tomu, že poskytnú na gymnázium určitú peňažnú čiastku. Takto bolo gymnázium financované čisto z príspevkov jeho dobrodincov. Patrónom bola aj evanjelická cirkev, ktorá ho počas celej jeho existencie značne finančne podporovala. Keby škola nebola platená prostredníctvom patronátu, bola by tak vystavená svojvoľnosti štátu a evanjelickej cirkvi, čo by mohlo znamenať jej pomadžarčenie.

Dňa 11.8.1862 veľko-revúcka evanjelická cirkev oznamuje, že otvára prvú a druhú triedu gymnázia. Slávnostné otvorenie novej školy sa konalo 16.9.1862. Hlavným dozorcóm gymnázia sa stal Štefan Marko Daxner, miestnym dozorcóm Matej Nandrassy, ktorý ním bol počas celého trvania gymnázia. Za profesora a prvého správcu gymnázia bol povolaný August Horislav Škultéty. Škultéty predniesol slávnostnú reč, v ktorej deklaruje ľudský, národný a evanjelický charakter gymnázia. V prvom školskom roku boli otvorené prvé dve triedy. Pozoruhodné je, že už v druhom školskom roku ďalšie dve, a to tretia a štvrtá trieda. Na patronátnom konvente zo dňa 10.8.1864 sa rozhodlo, že gymnázium bude osemtriedne a školským rokom 1864/65 sa otvorila piata trieda. V nasledujúcich školských rokoch pribúda po jednej triede a v školskom roku 1867/68 malo veľko-revúcke gymnázium už osem tried a stalo sa tak z neho vyššie gymnázium. V júni 1868 sa na gymnázium ukončili prvé maturity, ktoré boli v slovenskom jazyku. Od začiatku gymnázia tu bolo pre žiakov otvorené alumneum (jedáleň), v ktorej sa mohli stravovať. Stravné bolo najviac 20 zlatých ročne. Gymnázium vo Veľkej Revúci bolo vďaka svojim výsledkom pýchou Slovákov. O to viac vzrastala každým rokom nenávisť voči nemu zo strany maďarských nacionalistov. V snahe skompromitovať a očierniť gymnázium boli vymýšľané

rôzne klamstvá, ktoré mali prinútiť úrady konať a zrušiť tak gymnázium vo Veľkej Revúci a postupne aj gymnáziá v Turčianskom Svätom Martine a Kláštore pod Znievom. Tejto úlohy sa ujal Béla Grôunwald, podžupan Zvolenskej stolice, ktorý založil časopis Svornosť, prostredníctvom ktorého začal mohutnú tlačovú kampaň proti gymnázium. Najprv útočil na gymnázium, potom aj na jeho profesorov. Touto činnosťou sa nakazili aj ostatné maďarské plátky, ktoré uverejšovali stále nové dôkazy o protištátnosti gymnázia. Vyvrcholením všetkého osočovania bol dokument Reprezentácia Zvolenskej stolice, v ktorom stoličný výbor žiada vládu, aby zatvorila tri slovenské gymnáziá. Na tento podnet vydá uhorský minister kultu a osvety Augustín Trefort nariadenie, v ktorom vyzýva superintendenta potisského dištriktu Štefana Czékusa, aby vyšetril veľko-revúcke gymnázium. Vyšetrujúca komisia potvrdila všetky obvinenia o nenávisti proti Maďarom, ktorá sa tam vraj pestovala. Slovenskí národovci sa ešte všemožne snažili gymnázium zachrániť, ale bolo to neúspešné. 20.8.1874 rakúsky cisár František Jozef I. podpísal rozhodnutie o zatvorení gymnázia.

Učiteľské osobnosti

Za profesoar bol medzi prvými povolaný August Horislav Škultéty. Spolu so Škultétyom na gymnázium od začiatku pôsobí rodák z Veľkej Revúci Rudolf Homola. Na gymnázium učil až do jeho zatvorenia. Už od prvého školského roku na gymnázium učil takisto Revúčan Samuel Ormis. V roku 1863 na gymnázium prichádza Gustáv Schmidt. Pôsobil tu do roku 1868. Pavol Krman za učiteľa prichádza v roku 1864. Školským rokom 1865/66 na gymnázium prichádza učiť Jozef Kvetoslav Holub. V roku 1866 je za profesora prijatý PhDr. Ivan Branislav Zoch. Spolu so Zochom na gymnázium prichádza aj Gustáv Lojko, ktorý v roku 1871 zomrel. V školskom roku 1867/68 prichádza na zvolenie patronátom Mieroslav Kovalevský. V tomto roku bol za výpomocného učiteľa prijatý aj Ján Kordoš, ktorý vyučoval hudbu a spev. Karol Viest prichádza za pomocného učiteľa v roku 1868 na miesto Gustáva Schmidta, ktorý odišiel za učiteľa do Ratkovej. Pôsobí tu iba rok, odchádza na štúdiá do Nemecka. Po návrate v roku 1870 pôsobí na gymnázium až do konca. Za pomocného učiteľa bol povolaný aj Július Botto. Na gymnázium pôsobil v rokoch 1869/70 a 1871-1874. Ľudovít

Prvé Slovenské gymnáziá v Uhorsku (pokračovanie zo str. 8)

Mičátek je v roku 1869 povolany, aby zastupoval dlhodobo chorého Rudolfa Homolu. Začiatkom školského roku 1871/72 prišiel na gymnázium učiť Ľudovít Čulík, ktorý v roku 1869 maturoval na veľko-revúckom gymnáziu. V roku 1872 na učiteľské miesto Pavla Krmana prišiel Ján Dérer. V roku 1873 Ján Dérer odišiel na t. s. martinské gym-názium a na jeho miesto boli prijatí za pomocných učiteľov Bohuslav

Laciak, ktorý bol absolventom veľko-revúckeho gymnázia a Andrej Sokolík. Jednotliví profesori počas svojho pôsobenia vyučovali rôzne predmety. Samozrejme, že od začiatku, keď ich bolo málo, jeden učiteľ vyučoval viacero predmetov. Postupom času s pribúdaním nových učiteľov sa množstvo predmetov, ktoré učil jeden učiteľ znižovalo.

ZAÚJÍMAVOSTI

10 najťažších jazykov na svete

27. septembra sa v Paríži konalo konzorcium jazykovedcov z celého sveta. Po ôsmich rokoch bádania a študovania vydali rubriku desiatich najťažších a najľahších jazykov na tejto planéte. Do úvahy sa bral vývoj jazyka, úprava pravopisu, štýl písma, znaky, reč, história jazyka a gramatika jazyka. Ústav jazykovedcov, ktorý sídli v Berlíne začal so skúmaním jazykov, ktorými sa hovorí po celom svete, nielen tými najrozšírenejšími, ale všetkými jazykmi. Na svete je okolo 7832 jazykov. Každý týždeň zaniknú dva jazyky a vytvorí sa ďalšie dva až tri nové. Skôr než prejdeme k tým desiatim jazykom, spomenieme **desať najľahších jazykov sveta:**

10. mongolčina
09. aramejčina
08. gréčtina
07. nórština
06. taliančina
05. rumunčina
04. chorvátčina
03. bulharčina
02. angličtina

španielčina – najľahší jazyk na svete, ktorým hovorí vyše 300 miliónov ľudí na celom svete.

Desať najťažších jazykov na tejto planéte

10. nemčina
09. francúzština
08. čínština
07. japončina
06. kórejščina
05. perština
04. arabčina

03. fínština

02. maďarčina

01. najťažším jazykom akým sa hovorí na tejto planéte je **Slovenčina**.

A to je pre jej gramatickú štruktúru a „mobilitu slov a slovných spojení“, ako jediný jazyk sveta má slovenčina 7 pádov.

Záujem o slovenský jazyk každým dňom rastie, ale len málo komu sa podarí dosiahnuť to čomu jazykovedci hovoria: rozprávať čisto a spisovne. Náš jazyk je krásny, melodický a preto nemáme problém porozumieť aj ruštine, poľštine, češtine a iným slovanským jazykom. Ak sa chce cudzinec naučiť písať, čítať, počúvať a hlavne hovoriť po slovensky aspoň tak ako jednoduchý človek, tak v zahraničí sa náš jazyk nenaučí a to platí aj pre nás. Cudzinci ak chcú musia prísť k nám a my ak sa chceme naučiť inú reč musíme ísť do krajiny, kde sa tou rečou, ktorú sa učíme hovorí.

Mali by sme byť hrdí na to, že rozprávame najťažším jazykom, aký kedy vôbec vznikol lebo ťažší jazyk už nie je. Jeho gramatická štruktúra je tak komplikovaná, tak prepracovaná do detailov, že s takou dokonalosťou prepracovania sa nestretáme ani v maďarčine, pre mnohých z nás je práve maďarský jazyk ten najťažší, ale to isté tvrdia Maďari o našom jazyku, len s tým rozdielom, že oni sa nemýlia.

Čo Vy na to? Zakladá sa toto konštatovanie na pravde? Orgán jazykovedného ústavu Ľ. Štúra v Bratislave.

Spracovala Mária Anderssonov

Kresťanstvo v období Rímskej ríše

Kresťanstvo začína svoj zrod a rozmach v období, keď bola Rímska ríša stabilizovaná a plne kontrolovala všetky svoje provincie. Rímske náboženstvo bolo otvorené pre prijímanie prvkov iných náboženstiev, ako napríklad preberanie bohov od Etruskov a Grékov, ktorí boli znázorňovaní v ľudskej podobe. V roku 204 pred Kr. Rímsky senát odhlasoval ukončenie akéhokoľvek prijímania „cudzích božstiev do štátneho kultu“, avšak i naďalej okolité náboženstvá ovplyvňovali rímske náboženstvo. Rimania neboli ochotní preberať prvky, ako ľudské obete, pijanstvo, kaličenie tiel a podobne. Štát a náboženstvo bolo v Ríme navzájom úzko späté. Neskôr, počas vlády cisára Augusta, získal cisár titul boha.

V Palestíne boli vnútroštátne podmienky veľmi roztržité, pretože Rimania získali Svätú Zem za svoju provinciu a Herodes Veľký chcel vyhovieť aj okupantom, aj Židom. V takejto pochmúrnej atmosfére židovských dejín sa vytvárali rôzne „frakcie a sekty“, ako farizeji, zelóti, saduceji a esséni. V tejto časti ľudských dejín sa narodil Ježiš Kristus. Po jeho nanebovstúpení sa začínajú organizovať malé kresťanské spoločenstvá – cirkvi. Ako prvé vzniklo takéto spoločenstvo v Jeruzaleme a z neho neskôr vznikla tzv. Jeruzalemská cirkev. Opis života prvých kresťanov nám sprístupňujú jednak Skutky apoštolov, ale i vtedajší dejepisci, ako Josephus Flavius. Prví kresťania boli ochotní dávať i celé majetky pre spoločenstvo, respektíve miestnu cirkev. Ich súdržnosť a odlišnosť od ostatných nemohla ostať bez povšimnutia, a tak začína ich prvé prenasledovanie zo strany židovských obyvateľov Palestíny. Život za Krista kladú i prví mučeníci na čele so sv. Štefanom, diakonom, neskôr i Jakub Starší a jeho brat Jakub Mladší. Počas Židovskej vojny (66 – 70 po Kr.) kresťania odmietli bojovať v Jeruzaleme a z mesta odišli, čo len zväčšilo nenávisť Židov voči kresťanom. Po skončení Židovskej vojny kresťania zintenzívnili šírenie kresťanstva do okolitých zemí. Veľký „apoštol národov“, sv. Pavol z Tarsu, rímsky občan, vykonal misijné cesty v Malej Ázii, Európe a i v Jeruzaleme. V Ríme kresťanské spoločenstvo „podľa

tradície“ založil apoštol Peter a jeho následná smrť predurčila mesto Rím za sídelné mesto rímskeho biskupa, hlavu Kristovej cirkvi. V 2. storočí vznikli biskupstvá od Hispánie (súčasné Španielsko) až po Arménsko, taktiež aj v Severnej Afrike, a to najmä v Alexandrii. Ako sa kresťanstvo rozširovalo, tak tu bola i väčšia pravdepodobnosť na vznik rozdielov medzi jednotlivými cirkvami, najmä čo sa týka náuky viery. Veľký význam v boji proti novátorským hlásaniam viery (herézam) mali cirkevní otcovia (patres) a apologéti, ako bol Justín Martýr alebo sv. Irenej, biskup v Lyone. Kresťanstvo však neohrozovali len vnútorné rozkoly, ale aj, a to najmä, vonkajšie činitele. Nimi bolo predovšetkým prenasledovanie, a to zo strany Rimanov, ktorí rozpínajúce sa náboženstvo nemohli zniesť. Ako prvý cisár vystúpil proti kresťanom Nero v roku 64, keď kresťanov obvinil z podpálenia Ríma. Až smrťou cisára Diokleciána roku 305 sa končí prenasledovanie. Jeho následník, cisár Konštantín, však už nepokračoval v línii predchádzajúcich cisárov. Kresťanom Milánskym ediktom z roku 313 daroval náboženskú slobodu a kresťanské náboženstvo sa stalo náboženstvom samotného cisára. Neurobil to však bez dôvodu. Bitka pri Mulvijskom moste roku 312, ktorú viedol proti spoluvládcovi Maxentiovi, mu úplne zmenila život. Pred bitkou mal videnie, že ak štíty svojich vojakov označí Kristovým gréckym monogramom, tak vyhrá (poznáme tento znak z liturgie, keď veľké písmeno P v jeho dolnej polovici pretína písmeno X). Urobil, ako to videl vo sne a zvíťazil. Po získaní slobody však kresťania narazili na ďalší problém. Počas rokov prenasledovania žili v tajnosti, organizovali sa samostatne a nijaká vedľajšia moc im nezasahovala do vnútorných záležitostí. Avšak cisár Konštantín si robil nároky na zasahovanie do záležitostí cirkvi, čo kresťania neprijímali s obľubou. Ako dôkaz nám slúži potlačenie donatizmu vojenským spôsobom na rozkaz cisára. Donatizmus bol „ľudové hnutie“, ktoré hlásalo, aby veriaci nerešpektovali tých biskupov, ktorí „počas prenasledovania zlyhali a obetovali pohanským bohom“. Ešte väčší rozkol vyvolal arianizmus na čele s presbyte-

Kresťanstvo v období Rímskej ríše (pokračovanie zo str. 10)

rom Areiom, ktorý hlásal, že Kristus nemá božský pôvod a nemôže sa rovnať Bohu – Otcovi. Je mu vraj len podobný a je stvorenou bytosťou. Odpoveďou na tento problém bol Nicejský koncil v roku 325, ktorý jednoznačne odsúdil arianizmus a Arius bol ešte predtým exkomunikovaný z cirkvi.

Kresťanstvo sa však postupne i zásluhou veľkých teológov, akými boli sv. Augustín a sv. Hieronym, stalo silnou mocou, ktorá

zasahovala do všetkých častí vtedajšieho života ľudí. Milánsky biskup Ambróz totiž hlásal, že „cisár je vnútri cirkvi, nie nad ňou“, čím získalo kresťanstvo dohľad aj nad svetskými záležitosťami a vladármi.

Podľa odborného príspevku Mgr. Babica z publikácie *Dejiny a kultúra antického Grécka a Ríma* zostavil *Štefan Valášek*

DUCHOVNÉ SLOVO

Akí sú Ludrovci?

Dostal som hádanku: „Je to celé čierne a má dve nohy. Čo je to?“ – vrana? Fúrik? Kňaz v reverende? Neuhádol som, je to černochoch. Druhá hádanka: „Je to celé čierne a má tri nohy.“ – Černochoch s paličkou? Klavír? Neuhádol som, sú to dvaja černososi, len jeden má iba jednu nohu. Ďalšia: „Je to celé čierne a má to štyri nohy.“ – Kocúr? Stôl? Dve vrany? Dvaja černososi? Traja černososi a dvaja majú po jednej nohe? – odpoveďí je vždy toľko, že pýtajúci mi vždy dokázal, že neviem uhádnuť. Hádanka bola všeobecná, nejednoznačná, neférová.

Raz sa aj Ježiš pýtal svojich apoštolov: „Za koho ma pokladajú ľudia? Za koho ma pokladáte vy?“ Ľudia si dobre všímali Ježišove slová, rozhodnutia, zázraky, jeho učenie. Podľa toho si vytvárali o ňom mienku. Podľa toho všetkého si mohli utvoriť jasný obraz o ňom. Niektorí sa nazdávali, že je jedným z dávnych prorokov, iní, že Ján Krstiteľ vstal z mŕtvych a zase ďalší, že je Eliáš. Apoštoli boli vo výhode. Deň noc boli s Ježišom. Stali sa svedkami jeho zázrakov, počuli jeho učenie, jedli z rozmnožených chlebov a rýb, stali sa svedkami utíšenia búrky i vzkriesenia Lazára. Tiež si vytvárali mienku o ňom. Na základe tohto mohol Peter povedať v mene všetkých: „Si Boží Mesiáš.“

Čo keby túto otázku dnes položil Ježiš nám, obyvateľom Ludrovej? Oproti apoštolom sme vo výhode. Máme k dispozícii Evanjeliá, poznáme celý Ježišov život, učenie i to ako

ovplyvnil celé generácie, národy, kultúru, dve tisícročia kresťanstva.... Fundovane však môže odpovedať iba ten, kto využil možnosť zoznámiť sa s Ježišom, jeho učením, jeho Cirkvou. Aké dôležité je vyučovanie náboženstva v školách, aké dôležité je dopĺňať svoje náboženské vedomosti čítaním duchovnej literatúry, sv. Písma, aká dôležitá je účasť na bohoslužbách a sviatostiach... Teda aj my sme pozorovateľmi svojho okolia a podľa toho si vytvárame svoj postoj a názor na Ježiša, jeho Cirkev i jeho nasledovníkov.

Je tu však ešte niečo: iní pozorujú nás, mňa. Pozorujú štýl života tých, ktorí si hovoria kresťania – nasledovníci Ježiša Krista. Ako pôsobím na svoje okolie? Nedeformujem svojím životom obraz Cirkvi, Ježiša, kresťana? Ježiš si bol vedomý zodpovednosti pred ľuďmi i apoštolmi, podľa toho sa bude správal, choval, rozhodoval.... My, ja, svojimi rozhodnutiami, slovami, skutkami ovplyvňujeme svoje okolie a nútime ich urobiť si názor nielen na nás ako osoby, ale aj na náš štýl života, na našu vieru. V čase hlbokkej totality prišiel za mnou jeden vysokoškolač, ktorý sa chcel stať kresťanom. „Prečo?“ – pýtam sa ho. „Poznám veľa ľudí, ktorí sú na svojich postoch zodpovední a čestní. Vážim si ich a zistil som, že sú hlboko veriaci. To ma núti nepriať komunistickú propagandu o spiatočnictve veriacich. Chcem spoznať ich vieru a podľa nej aj žiť.“ Bohu vďaka za ľudí, ktorých stretol tento mladík. Nájdu sa takí aj v Ludrovej?

Chráňme sa nejednoznačnosti v živote viery. Uškodíme sebe a popletieme tých, ktorí pozorujú a možno hľadajú. Nebojme sa jasne deklarovať svoje zmýšľanie, svoje postoje, svoju vieru. Vstúpili sme do Európy a svet sa

díva na nás a chce si urobiť o nás mienku. A nie len o nás, ale aj o našej viere.

Ján Garaj, ludrovský farár

Na bicykloch okolo Liptovskej Mary – prípravný tréning na cyklopúť do Krakova 17. -20. 4. 2008 a tiež vzdialený tréning na cyklopúť do Turína v auguste 2008

Kuchárska súťaž počas jarých prázdnin

Súťažné disciplíny pri dobíjaní pevnosti Boyard počas jarých prázdnin

Futbalový a hokejový turnaj počas jarných prázdnin

KULTÚRA

Správa obecnej knižnice za rok 2007

Počas celého roka 2007 navštívilo našu Obecnú knižnicu 1662 návštevníkov. Zaregistrovaných bolo 104, z toho 69 čitateľov do 15 rokov. Vypožičalo sa 2458 výpožičiek, z toho: krásnej literatúry pre dospelých 738, odbornej literatúry 344, krásnej literatúry pre deti 898 a náučnej literatúry pre deti 478 kníh. Tak ako

každý rok aj tento rok navštívili našu knižnicu deti z Materskej školy, pre ktoré pripravujeme rozprávkové dopoludnie. Pre žiakov Základnej školy uskutočňujeme slávnostný zápis prváčikov, ktorým je potom urobená aj informatívna príprava.

Náš knižničný fond tvorí 2957 zväzkov, ktorý každo-

ročne vďaka Obecnému zastupiteľstvu rozširujeme o ďalšie tituly nových kníh. Nakoľko sú dnes už knihy veľmi drahé a my sme mohli zakúpiť len 40 zväzkov, predsa sa našli aj darcovia, ktorí venovali knižky a ktorým sa touto cestou chceme poďakovať a veríme, že sa ich činy budú rozširovať

Anna Macková

ŠPORT

Výročná schôdza OŠK

Dňa **23. 02. 2008**, konala sa v sále v KD, Výročná členská schôdza OŠK Ludrová. Prítomní členovia si vypočuli **Správy o činnostiach** jednotlivých oddielov (futbalový, stolnotenisový, turistický), ako aj Správu o činnosti Správnej rady OŠK.

Súčasťou jednotlivých hodnotiacich správ boli aj Plány činnosti na tento rok. V ďalšom si športovci vypočuli Správu o hospodárení v roku 2007 a schválili Rozpočet OŠK na tento rok. V diskusii odzneli aj kritické príspevky na činnosť jednotlivých oddielov. Správna rada a výbory oddielov sa budú snažiť nedostatky odstrániť a svoju činnosť vylepšovať a rozširovať.

Na Štefanskej zábave v roku 2007, boli v predstihu vyhodnotení najlepší športovci obce za rok 2007 v jednotlivých oddieloch:

Výročná schôdza OŠK (pokr. zo str.13)

Najlepší futbalisti: žiak – Dávid Kajúch
dorastenec – Matej Milan
muž – Peter Apolenár

Najlepší stolný tenista – Zdenko Pasch

Najlepší turista – Lukáš Milan.

(pd)

KARHÁME

Občanov bývalej Zemianskej ulice, bývajúcich v blízkosti Zemianskeho cintorína, ktorí tamojší kontajner na vence a zeleň si stále „zamieňajú“ s kontajnerom na domový a nebezpečný odpad!

Chovateľa oviec, ktorý uhynutú ovcu vyhodil pred bránu bývalého smetiska na B. Púti. Pre istotu jej odrezal uši!!!

OBRAZOVÉ SPRÁVY

Stolnotenisový turnaj „Memoriál V.Močáryho – február 2008

9. Obecný ples – január 2008

ŠPORT

Majstrovstvá školy v športovej gymnastike

S príchodom jari to v našej škole športom priam dýchalo. Na škole prebiehalo v rámci telesnej výchovy a školského klubu detí, množstvo športových súťaží alebo bežný rekreačný šport. Štvrtáci absolvovali plavecký výcvik, medzi jednotlivými ročníkmi prebehli majstrovstvá školy v mini futbale, v skoku do výšky a v športovej gymnastike.

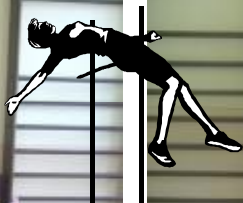
Ako to všetko dopadlo a komu sa najviac darilo sa dozviete na ďalšej strane. Tí najlepší sa postavili na stupienok víťazov, získali diplomy a medaile a sladkú odmenu. Sladkú odmenu získali aj všetci ostatní, ktorí sa zapojili do súťaženia. Lebo naše heslo je:

Nie je dôležité vyhrávať, ale mať rád pohyb.

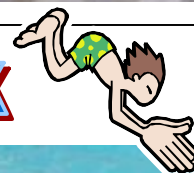
Zvíťazili všetci, ktorí sa zúčastnili.

(M.K.)

Jarné majstrovstvá školy

Plavecký výcvik

Štvrtáci absolvovali plavecký výcvik. Všetkým sa náramne páčilo. Dostali mokré vysvedčenie a inštruktori, ktorí sa našim plavcom venovali dostali diplomy z dielne pána riaditeľa za to, že to statočne vydržali.

(M.K.)

Vydáva Obec Ludrová. Redakčná rada občasnika: Peter Dutka (pd), Jozef Janiga (jj), Jozef Vandák (jv), Mgr. Peter Kulich (pk). Sadzba: RNDr. Dušan Dírer. Redakcia občasnika má sídlo na Obecnom úrade v Ludrovej. Internet: www.ludrova.sk/hlasnik. Neprešlo gramatickou úpravou.

Povolené OÚ v Ružomberku pod reg.č. OÚ-2/1997. Vytlačila Tlačiareň EPOS Ružomberok.